

Naturalisatie van Boen, San Tjiang
en 20 anderen

MEMORIE VAN TOELICHTING

Nr. 3

Onder verwijzing voor het overige naar de ingewonnen ambtsberichten ¹⁾ ten aanzien van de verzoeken om naturalisatie van San Tjiang Boen en 20 anderen, moge de ondergetekende het volgende aantekenen.

De Indonesische verzoeker San Tjiang Boen, genoemd in artikel 1, onder 1, werd in 1927 te Djakarta (Indonesië) geboren. In 1950 kwam hij voor studie naar ons land. Verzoeker behaalde in 1954 het artsdiploma en promoveerde in 1959 tot doctor in de geneeskunde. Als internist aan het gemeenteziekenhuis Dijkzicht te Rotterdam heeft hij genoegzame inkomsten voor zich en zijn gezin.

De Belgische verzoekster Johanna Maria Huijers, genoemd in artikel 1, onder 2, werd in 1929 te Budel geboren en heeft steeds in ons land gewoond. Zij genoot een opleiding voor kleuteronderwijzeres. Sedert kort is zij als novice ingetreden in een congregatie van religieuzen.

Jozef Janik, de Poolse verzoeker genoemd in artikel 1, onder 3, werd in 1914 te Rudoltowice (Polen) geboren. Sedert 1945 woont hij onafgebroken in ons land. Mede door zijn huwelijk met zijn Nederlandse vrouw, kan hij als ingeburgerd worden beschouwd. Als voorman hakker en zager verdient hij het brood voor zich en zijn gezin.

In artikel 1, onder 4, wordt voorgedragen de Indonesische verzoeker Tje An Lie. Deze werd in 1922 te Padang (Indonesië) geboren en verblijft sedert 1946 in Nederland. Adressant volgde hier te lande wetenschappelijk onderwijs; in 1951 behaalde hij het artsdiploma. Aangezien verzoeker aanvankelijk voornemens was na beëindiging van zijn studie naar Indonesië terug te keren, verzuimde hij voor de Nederlandse nationaliteit te opteren. Thans heeft hij zijn repatriëringsplannen geheel opgegeven. Als neurochirurg heeft verzoeker ruime inkomsten voor zich en zijn echtgenote.

De Poolse verzoeker Hendrikus Alexander Maruszewski, genoemd in artikel 1, onder 5, werd in 1937 te Heerlen geboren en heeft steeds in ons land gewoond. Hij onderscheidt zich niet van een Nederlander uit zijn omgeving. Verzoeker is sedert 1958 gehuwd met een Nederlandse vrouw. Als fabrieksarbeider voorziet hij in het onderhoud van zich en zijn echtgenote.

De Indonesische verzoeker Fredericus Toan Ing Oey wordt voorgedragen in artikel 2. Hij werd in 1926 te Tegal (Indonesië) geboren en is sedert 1949 in ons land woonachtig. Verzoeker volbracht hier zijn medische studie en promoveerde in 1956 tot doctor in de geneeskunde. Hij is als wetenschappelijk ambtenaar Ie klasse verbonden aan de rijksuniversiteit te Leiden en heeft als zodanig genoegzame inkomsten voor zich en de zijnen. Aangezien verzoekers echtgenote, die naast de Indonesische-, de Noorse nationaliteit bezit, laatstgenoemde nationaliteit slechts verkrijgt indien zij op eigen verzoek een andere nationaliteit verkrijgt, wordt voorgesteld adressant te naturaliseren met uitsluiting van het rechtsgevolg van artikel 5, vierde lid, van de wet op het Nederlanderschap en het ingezetenschap. Mevrouw Oey wordt in artikel 3 voor zelfstandige

naturalisatie voorgedragen, welke uit billijkheidsoverwegingen kosteloos zal kunnen geschieden.

De in artikel 4 voorgedragen worden voor kosteloze naturalisatie in aanmerking gebracht; de verzoekers afkomstig uit Indonesië omdat zij ten gevolge van de gewijzigde staatkundige verhoudingen de Nederlandse nationaliteit buiten hun wil hebben verloren; de verzoeker, genoemd onder 2, omdat de door hem aan de geallieerde oorlogvoering bewezen diensten daartoe aanleiding geven; de verzoekers, genoemd onder 3 en 4, omdat zij gedurende lange tijd door de administratie ten onrechte als Nederlander zijn aangemerkt.

De verzoeker Emanuel Benussa Aijpassa, genoemd in artikel 4, onder 1, werd in 1931 te Tuhaha (Indonesië) geboren en verblijft reeds tien jaar in ons land. Hij is gehuwd met een van geboorte Nederlandse vrouw. Als operator voorziet adressant in het onderhoud van zich en zijn gezin.

Stanislaw Baczon, de verzoeker genoemd in artikel 4, onder 2, werd in 1906 te Krakow (Polen) geboren en is van Poolse herkomst. Van 1939 tot 1942 verbleef hij als krijgsgevangene in Rusland, daarna nam hij dienst bij de Poolse strijdkrachten onder geallieerd commando. Sedert zijn demobilisatie in 1947 is adressant in ons land gevestigd. Hij wordt door zijn Nederlandse omgeving aanvaard. Als fabrieksarbeider verdient hij het brood.

De verzoeker Leonardus Wilhelmus Bödecker, genoemd in artikel 4, onder 3, werd in 1898 te Roermond geboren en heeft steeds in ons land gewoond. Tot 1959 verkeerde verzoeker in de veronderstelling Nederlander te zijn. Van 1918 tot 1920 vervulde hij zijn dienstplicht in het Nederlandse leger. Verzoekers echtgenote en zijn kinderen bezitten de Nederlandse nationaliteit. Als wagenpoetser verdient adressant het brood voor zich en zijn gezin.

De Duitse verzoeker Edwin Hertel, genoemd in artikel 4, onder 4, werd in 1929 te Paramaribo in Suriname geboren. Hij woonde daar tot zijn vestiging in Nederland in 1954. Eerst in 1956 werd ontdekt, dat verzoeker niet de Nederlandse nationaliteit bezit. Als boekhouder voorziet adressant in het onderhoud van zich en zijn gezin.

Karminah, de verzoekster genoemd in artikel 4, onder 5, werd in 1896 te Semarang (Indonesië) geboren. Zij woont van december 1955 af in Nederland. Haar kinderen, die in het Koninkrijk woonachtig zijn, bezitten de Nederlandse nationaliteit. Adressante geniet ondersteuning. Van de gelegenheid wordt gebruik gemaakt om de verzoekster de geslachtsnaam „Karminah” en de voornaam „Maria” te verlenen.

De verzoeker Rudolf Wilhelm Lekahena, genoemd in artikel 4, onder 6, werd in 1939 te Palembang (Indonesië) geboren. Zijn vader, die ambtenaar bij het Binnenlands Bestuur was, kwam om het leven in Japanse gevangenschap. Verzoekers moeder is Nederlandse van origine. Adressant kwam in juni 1958 naar ons land. Als lasser voorziet hij in zijn onderhoud. De ondergetekende meent dat termen aanwezig zijn voor naturalisatie met afwijking van de bij de wet vereiste verblijfs-termijn.

In artikel 4, onder 7, wordt voorgedragen Arthur Mandias. Deze verzoeker werd in 1915 te Makassar (Indonesië) geboren

¹⁾ Zij met de overige bij deze memorie van toelichting overgelegde stukken nedergelegd ter griffie, ter inzage van de leden.

en is sedert 1951 hier te lande gevestigd. Als radiotelegrafist heeft hij genoegzame inkomsten voor zich en de zijnen.

De verzoekster bekend staande als Carla Merkelbach, genoemd in artikel 4, onder 8, werd in 1915 te Soerakarta (Indonesië) geboren. Zij werd opgevoed in een Nederlands pleeggezin. Tot 1954 was zij in het bezit van een Nederlands paspoort. In verband hiermede is de ondergetekende van oordeel, dat ook deze verzoekster, die sedert februari 1958 in ons land verblijft, voor naturalisatie met afwijking van de wettelijke verblijfstermijn in aanmerking kan worden gebracht. Als hulp in de huishouding voorziet adressante in haar onderhoud. Van de gelegenheid wordt gebruik gemaakt om verzoekster de namen te verlenen waaronder zij bekend staat.

John George Roskam, de verzoeker genoemd in artikel 4, onder 9, werd in 1920 te Cheribon (Indonesië) geboren. Na twee jaar als vrijwilliger bij de koopvaardij te hebben gevaren, meldde hij zich in 1942 voor Nederlandse militaire dienst. Hij werd ingedeeld bij de Irene-Brigade. Ruim een half jaar na zijn demobilisatie in Nederland in 1946 gaf hij zich op als oorlogsvrijwilliger, waarna hij naar zijn geboorteland terugkeerde. In 1950 verliet hij de Nederlandse militaire dienst als adjudant-onderofficier bij het K.N.I.L. Een verzoek om uitreiking van een Nederlands paspoort werd hem in 1950 geweigerd wegens het ontbreken van de vereiste afstammingspapieren. Pogingen tot het verkrijgen van deze bescheiden hadden geen succes, zodat verzoeker ten einde raad in december 1951 voor de Indonesische nationaliteit opteede, zulks echter alleen ter voorkoming van staatloosheid. In december 1959 repatrieerde adressant met zijn gezin op rijksvoorschotbasis. Als havencontroleur voorziet hij in het onderhoud van zich en de zijnen. De ondergetekende meent dat alleszins redenen aanwezig zijn voor naturalisatie met afwijking van de vijfjarige verblijfstermijn.

De verzoeker Frederik Salaronij, genoemd in artikel 4, onder 10, werd in 1928 te Piroe (Indonesië) geboren en verblijft sedert 1951 in ons land. Van 1948 tot 1950 diende hij als vrijwilliger bij het K.N.I.L. Verzoeker is gehuwd met een van

oorsprong Nederlandse vrouw. Als lasser verdient hij het brood voor zich en zijn gezin.

In artikel 4, onder 11, wordt voorgedragen Maria Elisabeth Souhoka, weduwe van Cornelis Benjamin Pastora. Zij werd in 1888 op Ambon (Indonesië) geboren en woont sedert maart 1960 in ons land. Wijlen verzoeksters echtgenoot is werkzaam geweest bij het Binnenlands Bestuur. In verband met pensioen-aanspraken wordt adressante reeds thans voor naturalisatie in aanmerking gebracht. Verzoekster maakt deel uit van het gezin van haar pleegdochter.

De verzoeker Abraham Tuankotta, genoemd in artikel 4, onder 12, werd in 1913 op Akoön (Indonesië) geboren en heeft sedert 1947 zijn hoofdverblijf in ons land. Adressant is reeds vele jaren als machinebankwerker in dienst van Nederlandse scheepvaartmaatschappijen werkzaam; ook gedurende de oorlogsjaren voer hij op Nederlandse schepen. Hij kan op voldoende wijze in het onderhoud van zich en zijn gezin voorzien.

In artikel 4, onder 13 en 14, worden voorgedragen Gerardus Hendrikus- en Hubertus Maximiliaan Wiggers. Zij werden respectievelijk in 1932 en in 1935 te Tegal (Indonesië) geboren en bezaten oorspronkelijk het Nederlanderschap. Aan gezien hun vader in 1940 is overleden, werden zij na de soevereiniteitsoverdracht met hun moeder, die Nederlands onderdaan was, aan Indonesië toegescheiden. Beide verzoekers zijn sedert 1955 in ons land gevestigd. Zij vervullen hun dienstplicht in het Nederlandse Leger. Als fabrieksarbeiders voorzien zij in hun onderhoud.

Met uitzondering van de Poolse verzoekers, genoemd in artikel 1, onder 3 en 5, geldt ten aanzien van alle voorgedragenen, dat zij, hetzij omdat zij thans geen nationaliteit bezitten, hetzij omdat zij door de voorgestelde naturalisatie hun nationaliteit zullen verliezen, niet een dubbele nationaliteit zullen hebben.

De Minister van Justitie,

A. C. W. BEERMAN.